

naostro

JANA JAVORSKÁ

Jana Javorská

Naostro

Copyright

Autorka: Jana Javorská

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-515-6 (ePub)

978-80-7512-516-3 (mobipocket)

978-80-7512-517-0 (pdf)

Vážení čtenáři a čtenářky,

ráda bych vás upozornila, že tato kniha je opravdové porno. Pokud ji budete číst na veřejnosti, neručím za následky.

Každopádně vám všem přeji příjemný erotický zážitek.

Vaše Jana Javorská

Příběh první

Hříšnice

Seděla jsem s kolegou v restauraci a probírala kritéria výběrového řízení na post nového člena našeho kolektivu. V poslední době se nám ve firmě navršilo příliš mnoho práce, kterou náš šestičlenný tým zkrátka nezvládal. Pracovali jsme neustále nejen v kanceláři, ale i při obědě, po večerech doma a mnohdy i na návštěvách. Téměř jsem už ani nevnímala, co je vlastně za den. Neměla jsem čas hledat si přítele a žít nějaký soukromý život. Práce mě celou přímo pohltila.

Dojídala jsem svůj oběd a živě přitom diskutovala s kolegou, když k vedlejšímu stolu přišli tři muži. Nevím proč, ale od doby, kdy dosedli na místa, upoutali moji pozornost. Nemohla jsem se soustředit na práci a můj zrak se neustále tajně ubíral jejich směrem.

„Co je ti?“ zeptal se po chvílce můj kolega Mirek, když si všiml mého rozrušení.

„Promiň, cos říkal?“ střelila jsem po něm otázkou, protože mě vyrušil ze zajímavých představ.

„Ptal jsem se, co se děje?“ zopakoval mi svůj dotaz Mirek.

„Nic. Proč myslíš?“ podivila jsem se.

„Protože mě vůbec neposloucháš,“ zavrčel na mě.

„Promiň. Něco se ti zdá,“ nedala jsem se. Nehodlala jsem mu vyprávět o tom, co se právě odehrává v mojí hlavě a proč mi nějakou podivnou náhodou začaly vlhnout kalhotky.

„Přestaň se furt omlouvat a vybal to,“ nařídil mi diktátorsky.

„Říkám, že nic. Už toho mám asi dost. Potřebujeme oba pauzu,“ prohlásila jsem.

„Jo, v tom s tebou musím souhlasit. Už jedeme na plný obrátky víc než tejdén. Dáme si tedy přestávku, co říkáš?“ navrhl Mirek.

„Super. Stejně už dozajista nic nového nevymyslím. V hlavě mám guláš,“ postěžovala jsem si.

„Tak fajn. Víš co? Mám nápad. Kašlem na to. Zítra si uděláme volný den,“ pronesl Mirek nečekaně.

Okamžitě jsem s radostí uvítala jeho rozhodnutí. Stále mi však pohled utíkal ke skupince tří pohledných mužů ve věku tak od pětatřiceti do čtyřiceti let sedících u vedlejšího stolu. Když jsme

zaplatili a já vkládala peněženku zpátky do kabelky, dostala jsem nápad. Vyndala jsem svoji vizitku a při odchodu ji hodila mezi muže doprostřed jejich stolu. Jen jsem se na ně usmála a zmizela.

„Co jsi to provedla?“ kárala jsem se po odchodu z restaurace. „Chovala ses jako děvka!“ napomínal mě můj uvědomělý vnitřní hlas. Nasedla jsem do svého auta a rozjela se k domovu.

Další ďábelský hlásek mi však během jízdy našeptával: „Co si to takhle rozdat se všemi třemi najednou? Dovedeš si to vůbec představit?“

Zacukalo mi v rozkroku tak silně, že jsem to musela rozdýchávat.

„Uf, ať už jsem doma!“ modlila jsem se v duchu a viděla se, jak spěchám do bytu, zavírám za sebou dveře, chvatně se svlékám do naha, upadám na postel v ložnici a divoce onanuji. Nacvičeným tahem vyndávám vibrátor z nočního stolku a než ho stačím pořádně zasunout, už se mě zmocňuje křeč orgasmu. Silně sevřu vibrátor vnitřními svaly a vykřiknu zplna hrdla. Rozkoš se mi rozlévá do celého těla a cítím, jak se mi při tom třesou nohy. Dýchám, jako bych právě uběhla maraton. Ani jsem si nestačila představit některého z mužů, které jsem dnes potkala v restauraci, svlečeného do naha.

Celá rozechvělá jsem se ploužila do sprchy. Jakmile mi dopadl teplý příval vody na tělo, začala se mě znovu zmocňovat

touha po sexu. Nastavila jsem sprchovou hlavici tak, abych soustředila průtok na jeden mohutný proud. Masírovala jsem si s ním bradavky a občas zabloudila mezi stehna, kde se mi vkrádal mezi naběhlé pysky. Opřela jsem se o stěnu a pomalu klouzala zády do sedu. Stále jsem na sebe nechávala tryskat pramen teplé vody. Vsedě jsem pak roztáhla nohy a dráždila si skulinku přívaem vody tak dlouho, dokud se nedostavil další pulsující orgasmus.

„Aaaach,“ vydral se mi z úst blažený výkřik.

Druhý den před polednem mi zazvonil telefon a tajemný hlas mi sdělil jen: „Dnes večer ve 20,00 hodin, hotel Zlatý orel. Pokoj číslo 125,“ a zavěsil.

Než jsem stačila cokoliv říct, bylo na druhé straně slyšet jen pípání oznamující, že hovor skončil. Nejprve jsem si myslela, že to byl nějaký omyl a chtěla jsem zavolat zpátky, ale pak mi svitla naděje, že by snad jeden ze tří mužů přece jen neodolal a vizitku si schoval?

Žonglovala jsem s tou myšlenkou celé odpoledne. Chvilku jsem byla přesvědčená, že tam určitě nepůjdu, protože by to mohlo být nebezpečné. Zvědavost však ve mně hlodala dál a já začala přemýšlet, co si obléknu na sebe, abych oslnila. Nemohla jsem se soustředit na nic jiného, jak jsem byla tím nápadem pohlcena. Jaké by to asi bylo milovat se s cizím mužem, kterého jsem nikdy dříve nepotkala? Chci to! Musím to udělat, jinak bych si to určitě vyčítala.

Večer se přiblížil a já pracovala na svém zevnějšku. Po koupeli jsem si natřela parfémovaným krémem celé tělo, oblékla jsem si svoje nejhezčí krajkové prádélko a pečlivě jsem se namalovala. Červené koktejlky a boty na vysokých jehlách stejné barvy ještě více dokreslily dojem dámy z vyšší společnosti.

Když jsem pak procházela ohromnými dveřmi do hotelu Zlatý orel, nervozitou jsem se třásla jako osika. Přesně ve 20,00 jsem zaklepala na pokoj číslo 125. Dveře se prudce otevřely a někdo mi přehodil přes hlavu hedvábný šátek a řekl: „Ničeho se nebojte. Je to jenom hra.“ Cizí ruce mi zavázaly šátek přes oči tak, abych nemohla nic vidět. Pak mě někdo odvedl k posteli a zavelel: „Svlékněte si šaty a položte se na záda.“

Poslušně jsem udělala, co ode mne chtěl. Dychtivě jsem očekávala, co se bude dít dál. K mému překvapení mě začaly hladit tři páry rukou. Zkušeně mi začaly svlékat podprsenku i kalhotky a já jsem si to začala užívat vyvedena z míry vlastní reakcí. Moje tělo se chvělo nedočkavostí každého dalšího doteku a pohlazení. Tři jazyky mi vibrovaly po těle, laskaly moje bradavky, hladily moje roztažená stehna a nebezpečně se blížily k mému stále více vlhnoucímu lůnu.

Postel se zavlnila a do obou dlaní mi současně vklouzly dva penisy. Začala jsem je zkušeně masírovat a brzy se místností rozléhaly blažené vzdechy. Jazyk třetího muže mi pronikl do

skulinky a roztančil moje útroby natolik, že jsem sténala a vzdychala z plných plic. Když už se zřejmě sám blížil k vyvrcholení, vrazil do mě svůj mohutný pyj a pomalu přirážel hlouběji a hlouběji. Přitom mi prsty masíroval poštěváček, aby mě přivedl k vrcholu zároveň s ním.

Byla jsem jak smyslů zbavená. Střídavě jsem brala do úst jeden úd za druhým a sála je vši silou svých naběhlých rtů. K tomu jsem se snažila přirážet, co mi síly stačily. V momentě jsem ucítila, jak se penis v mojí levé ruce pevně vzepjal a vystříkl proud horkého semene na moje prsa. Za okamžik mi i druhý pokropil obličej. V ten moment se moje tělo prudce vzepjalo a projela jím vlna spalujícího orgasmu. Muži ve chvíličky zmizeli. Jen jsem ještě zaslechla: „Už si můžete sundat šátek. Sbohem, krásko.“ A byli pryč.

Rychle jsem strhla šátek z očí, zvědavě se rozhlédla, ale po nikom už nebylo ani památky. Jen na nočním stolku leželo několik tisícových bankovek. Rychle jsem se osprchovala, schovala peníze do kabelky, oblékla jsem se a urychleně opustila pokoj.

„Jsi děvka!“ křičelo ve mně všechno. „Jsi prodejná děvka!“

Někde uvnitř však jiný hlásek pochvalně mručel: „Hmmm, to bylo něco!“

Jakmile jsem přiběhla domů, měla jsem stále ještě rozpálené celé tělo. Svlékla jsem si šaty a nemohla z hlavy vyhnat myšlenku na úžasně prožitý večer. Znovu jsem ulehla na postel a ještě si třesoucí

rukou zajela do kalhotek. Po odezněném orgasmu jsem okamžitě usnula.

Když jsem se ráno probudila, libovala jsem si, jaký krásný sen se mi zdál, a moc jsem si přála, aby se mi jednou něco takového stalo doopravdy. Jakmile jsem se osprchovala a oblékla do práce, otevřela jsem při odchodu kabelku, abych si do ní hodila mobil a klíče. Jaké však bylo moje překvapení, když moje oko padlo na několik pohozených tisícových bankovek.

Příběh druhý

Obchodní transakce

Když jsem v osmatřiceti letech ovdověla, zbořil se mi svět. Kdybych neměla svoje dvě děti, zaručeně bych se brzy uchýlila za svým manželem. I po patnáctiletém manželství jsme spolu byli šťastni. O to horší se mi jevila situace, kdy jsem se ocitla náhle sama a bez muže.

Pár let jsem statečně truchlila, ale byly i chvíle, kdy moje tělo nutně potřebovalo chlapa nejen na jakési něžné pohlazení, ale zároveň hlasitě volalo, aby se někdo postaral o jeho pravidelnou „vnitřní“ údržbu.

Když už umělé náhražky zapadly někam hluboko pod postel a moje kamarádky mi pravidelně domlouvaly, rozhodla jsem se, že pro sebe konečně něco udělám. Nedokázala jsem však stále svádět cizího muže. Připadalo mi, že manžela podvádím. Moje podvědomí

vždy na poslední chvíli couvlo a udělalo mi ostudu. S myšlenkou, že takhle to dál nejde, jsem začala plánovat, jak z toho ven.

„Žádnýho chlapa domů nechci!“ bránila jsem se vytrvale všem kázáním svých kamarádek.

„Nemůžeš být přece celý život sama. Děti za chvíli odejdou z domova a co ty? Měla bys myslet taky trochu na sebe,“ vandrovala do mě máma.

Ovšem já jsem věděla, že ještě nepřišla ta pravá chvíle na to, abych se mohla bez výčitek zamilovat. Nechtěla jsem přivést dětem náhradního tatínka. Tělo se však ozývalo mnohem častěji. Rozhodla jsem se tedy vymyslet nějaké jiné schůdné řešení. Budu brát soulož jen jako obchodní transakci bez toho, abych k tomu potřebovala nějaké city.

Začala jsem ve svém okolí pátrat po vhodném kandidátovi na chvilkový sex bez závazků, který by byl ochoten o celé věci pomlčet jako hrob do smrti smrt'oucí. Stále jsem však nemohla toho pravého nikde najít. Až jednoho dne mi to došlo, použiju Davida - manžela mojí kamarádky Jiřiny, která stále mluví o tom, jak by byla ráda, kdyby si tajně našel nějakou milenkou a dal jí konečně pokoj. Hlavně, aby se to nedověděla a jinak by jí to bylo zaručeně jedno, pokud by to nijak nenarušilo jejich manželství.

Dnes a denně jsem se tou myšlenkou zaobírala víc a víc a pokaždé, když jsem ho potkala, měla jsem nutkání rovnou na něho

vše vybalit. Jakmile jsem se nadechla s tím, že o tom začnu, David zabrousil hovor někam, kde se zkrátka podobné aktivity zrovna nehodilo přetřásat.

Jednoho jsem si tak posedávala na lavičce v parku. Slunce hřálo a já si vesele pokuřovala cigaretku a přemýšlela o letní dovolené, jejíž čas měl brzy nadejít. Když v tom si ke mně někdo přisedl.

„Čau, co tady děláš? Chytáš bronz?“ vyptával se David a uvolňoval svému bultíkovi vodítko, aby se mohl trochu proběhnout.

„Jé, ahoj!“ vyhrkla jsem na něho překvapeně a začala psa hladit, protože si okamžitě přišel pro pomazlení a čumák mi strkal do dlaně v naději, že z kapsy vykouzlím nějaký piškot jako pokaždé.

„Máš oheň?“ vytahoval cigaretu z krabičky a chtěl si ode mne připálit. Slastně nasál kouř a pokračoval: „Tady je nejlíp.“

„Co je? Nějaký starosti?“ zavedla jsem řeč na neutrální půdu a pomalu si začala v hlavě dávat dohromady svůj návrh.

„Bud' teď, anebo nikdy,“ říkala jsem si v duchu a ruce se mi začínaly třást nervozitou.

„Ále,“ pronesl David otráveně, „pořád stejná písnička. Nechci tě tím nudit.“

„Něco doma?“ kula jsem železo, jak jsem potřebovala.

„Jo, Jiřina. V poslední době to jde u nás nějak do háje,“ postěžoval si.

„Tak byste si o tom měli promluvit, nemyslíš?“ snažila jsem se rozdávat moudra, ale srdce mi tlouklo až v krku, protože jsem tušila, kam se bude rozhovor ubírat.

„Ona o tom mluvit zkrátka nechce. Mám pocit, že už jí sex se mnou přestal bavit, nebo si našla chlapa.“

„Co blbneš? To bych o tom zaručeně věděla,“ pokoušela jsem se ho uklidnit.

„Tak mi to teda vysvětli, protože já to nechápu,“ vzdychal dál David.

„Ber to takhle – přichází přechod a to některý ženský zkrátka se sexem skončí,“ přednesla jsem mu větu, kterou jsem slyšela minulý týden od mého gynekologa. Jenže u mě to bylo naopak.

„Jenže já žádnéj blbej přechod nemám!“ rozčiloval se David. To byl přesně ten moment, kdy nastala moje chvíle. Zhluboka jsem se nadechla a vychrlila na něj větu:

„A co kdybys to zkusil se mnou?“

David se na mě nevěřícně podíval a mně došlo, že jsem přestřelila. „Haha, to byl fór. Tys to nepoznal?“ chtěla jsem zahrát situaci do autu, ale na jeho tváři se stále zračil údiv.

„Počkej, počkej. To není zase tak blbej nápad,“ začal se zabývat tou bláznivou myšlenkou David.

„Zapomeň na to,“ prohodila jsem rychle a chtěla z toho vycouvat, jenže ryba spolkla návnadu a háček pevně držel.

„Až mi řekneš, jak jsi to myslela,“ nedal se odbýt.

„Byl to vtip, opravdu!“

„Nebyl. Kecáš. Tak mluv!“ rozkazoval mi a zíral mi zblízka do očí.

„Víš... No, uvažovala jsem o tom, že bychom spolu uzavřeli takovou obchodní transakci,“ odmlčela jsem se, abych rychle upředla zbytek plánu, ale všechny nápady mi někam utekly a rozum stávkoval.

„Jako že bys chtěla, abych si tě koupil?“ nechápal David.

„Ne, promiň, tak jsem to nemyslela. Spíš jako že bychom měli sex bez lásky. Ty budeš mít doma klid a já si nemusím hledat chlapa!“ a bylo to venku.

David seděl a bylo vidět, jak přemýšlí. To ticho bylo pro moje sebevědomí přímo smrtící.

„Fajn, tak jsme se pobavili a já zase jdu.“ Zvedla jsem se z lavičky a chystala se odejít. Ovšem David mě chytil za ruku.

„Počkej! Když to udržíme v mezích kamarádství, tak nám to vlastně může oběma jenom pomoci.“

„Jo. To by asi šlo.“

„Nesmí to prasknout,“ dodal rychle.

„To je snad nad slunce jasnější. Tvoje žena je skvělá, nechtěla bych jí tím nikdy ublížit. Jenže se obávám, že souhlas by mi k tomu asi nedala, i když o tom párkrát mluvila.“

„To jako vážně?“ vyzvídala David viditelně natěšený.

„To neřeš,“ řekla jsem rychle.

„No, a kdy to teda spácháme?“

„Nevím, musíme to doladit do detailů. To není jenom tak,“ snažila jsem se ho odbýt.

„Tak ty něco nakousneš a pak z toho hodláš vycouvat?“

„Nemysli si, že to bude každé den. Maximálně tak dvakrát, třikrát do měsíce, aby to nebylo nápadný,“ vrátila jsem ho zpátky na zem.

„Škoda,“ povzdechl si.

„Hele, raději na to zapomeň. Už vidím, že to bude malér,“ uzavřela jsem debatu, ovšem na Davidovi bylo vidět, jak se tím musí neustále zabývat.

„Víš co? Rozmysli si to. Chce to chladnou hlavu. Zavolej mi zítra,“ rozhodl, pískl na psa a odešel.

Zůstala jsem tam sedět jako v Jiříkově vidění. „Co jsem to provedla?“ došlo mi konečně a začala jsem si v duchu nadávat. Ovšem ten červík někde hluboko v mojí hříšné duši už měl důvod, proč mě bude trápit celou dobu před spaním.

Nemohla jsem usnout a před očima jsem měla stále udiveného Davida. Moje představy však brzy zabloudily do zcela jiné sféry. Ruka mi samovolně vklouzla mezi nohy a našla vlhké místečko v rozkroku. Obrazy nahého Davida a jeho ztopořeného

přirození mě brzy pomohly upadnout do transu. Pevně jsem svírala vibrátor a snila o tom, jak Davida lehce vzrušuji prsty a vkládám si ho do úst. Rychlé kmitání jazykem a svírání rtů ho přivádějí k vyvrcholení. Při té vidině jsem se prohnula jako luk a orgasmus zasáhl každý koutek mého těla. Přesně jsem věděla, co mu zítra odpovím.

„Doufám, že naše úmluva platí,“ ozvalo se ráno v telefonu, ještě jsem ani pořádně neotevřela oči. David dychtivě vyčkával mojí odpovědi.

„To mě budíš v půl sedmý, aby ses mě na to zeptal?“ zavrčela jsem rovněž bez pozdravu a rozespale mžourala na číslice svítící na digitálním budíku.

„Promiň,“ špitl David na omluvu, „když já nemohl dospat. Musel jsem na to myslet celou noc.“

„No, to je fajn. Co kdybys počkal aspoň do půl osmý, až pojedu do práce?“ dávala jsem stále najevo svoji nelibost nad nečekaným probuzením.

„Hele a co kdybych teda jako přišel hned, když jsi ještě v posteli?“ vnucoval se troufale.

„Netlač na pilu, jo?“ utřela jsem ho rychle a v duchu jsem si musela přiznat, že by se mi jeho nabídka docela hodila. Večerní hrátky mě nechaly vlhkou až do rána.

„No jak chceš. Já jen, aby sis to nakonec ještě nerozžvejkala, protože já to beru,“ dodal ihned, aby mě ubezpečil, že s mým nestoudným návrhem zaručeně souhlasí.

„Víš dobře, že mám doma děti. Musím je vypravit do školy,“ připomněla jsem mu, že mám i nějaké povinnosti.

„Jo. Já vím. Jen jsem myslel...“

„Hele, víš co? Stav se za mnou o polední pauze, zajdeme někam na oběd a dořešíme to,“ odpálkovala jsem ho rychle, ale ruce se mi třásly nervozitou.

„Budu tam. Tak ahoj,“ rozloučil se a zavěsil.

Chvilku jsem měla pocit, že se mi to snad všechno zdálo. Ovšem když se objevil u nás ve firmě oholený a navoněný, došlo mi, co jsem si to na sebe ušila za boudu.

„Tak kam bys chtěla?“ zeptal se mě galantně.

„Tam, kam chodíš na jídlo běžně. Nezapomeň, že nás spolu nesmí nikdo příliš často vidět, aby to neprasklo,“ upozorňovala jsem ho hned na začátku, aby dodržoval bezpečnostní opatření, pokud si nechce zničit manželství.

„No, jak myslíš. Tak jedeme,“ zabručel ne příliš nadšeně, ale já byla rozhodnutá držet vše v patřičných mezích za každou cenu, ať se mu to líbí nebo ne.